

РЕЗОЛЮЦІЯ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Соціальне служіння Православної Церкви на теренах України:
історія, практика, стан і перспективи»
19 травня 2016 року

Зміни в суспільному житті України ознаменовані здобуттям державної незалежності, початком ідентифікації Православної Церкви як невід'ємного чинника в розвитку духовно-моральних цінностей та налагодженням державно-конфесійних відносин, вони стали вагомим кроком у всебічному сприянні владою інтеграції православного духовенства в суспільне життя держави. За досить короткий час відбулася переорієнтація свідомості мільйонів людей на світоглядні і морально-етичні цінності, котрі раніше відкидалися офіційною загальнообов'язковою ідеологією.

Починаючи ще з 1990-х рр., розробивши свою соціальну концепцію, Православна Церква почала активно займатися роботою з молоддю. Рушійним чинником у цьому слугувала вагома присутність церкви в сучасних, знакових для держави громадських, політичних, культурних процесах і те, що авторитет в суспільстві духовенства та довіри до нього порівняно з іншими інститутами українського соціуму за останнє десятиріччя значно зріс.

Сьогодні в Українській Православній Церкві поступово вводиться посада парафіяльного соціального працівника. Для того, щоб вона не була формальністю, але реально допомагала реалізації церковної благодійності в сучасних умовах, православний соціальний працівник повинен знати, як вирішуються соціальні проблеми в державі, розбиратися в чинній законодавчій базі, мати уявлення про форми роботи з різними цільовими аудиторіями тощо. У зв'язку з цим надзвичайно важливим стає співпраця Церкви і всіх тих, хто займається соціальною роботою в державних установах, в громадських організаціях, в рамках добровольчого руху.

Заслухавши і обговоривши доповіді, представлені на конференції, її учасники схвалили наступні рекомендації:

1. На основі співпраці державних органів, громадських рухів, вищих навчальних закладів, єпархіальних соціальних відділів і безпосередніх учасників соціального процесу організувати навчальні курси з метою:

- створення інформаційної карти соціальної діяльності в м. Кіровограді;
- налагодження координації соціального служіння на рівні благочинь.

2. Зібрати розширене засідання учасників церковної соціальної діяльності для визначення обсягу тієї допомоги, яку Церква зможе надати державним соціальним та медичним закладам і нужденним людям.

3. В рамках єпархіальної адміністрації сформувати підкомісії за наступними напрямками соціальної діяльності із залученням активних мирян:

- 1) по служінню хворим і інвалідам;
- 2) по роботі з дітьми, які залишились без піклування батьків;
- 3) по роботі в сфері інклюзивної освіти;
- 4) по роботі з бездомними, біженцями та переселенцями;
- 5) по роботі з ув'язненими;

6) по роботі з наркоманами і людьми, які страждають алкоголізмом;

7) по служінню нужденним і старим.

4. Цілеспрямовано формувати в засобах масової інформації інтелектуальний та освітянський комунікаційний простір, в якому буде розвиватись діалог церковного кліру з державними та громадськими осередками соціальної роботи. Одночасно активність соціальних служб Церкви в медіасфері в жодному разі не повинна полягати у приверненні уваги суспільства до самих себе будь-якою ціною та у створенні якомога більшої кількості інформаційних приводів сумнівної якості. Соціальне служіння Церкви, спрямоване на вчинення добрих справ, в рівній мірі повинно також поєднуватись і з пророчими діями в ім'я справедливості.

5. Особливу увагу необхідно приділити дітям з особливими освітніми потребами. Необхідно знайти взаємодію Церкви з освітніми програмами з метою:

- планування, яке передбачає створення індивідуальної програми супроводу дитини з особливими потребами та затвердження її з фахівцями, що працюють з дитиною.

- надання духовної та психологічної допомоги батькам, педагогам, родичам, друзям дитини щодо створення умов, необхідних дитині з особливими потребами для її повноцінного, здорового способу життя та успішного оволодіння навчальними програмами з урахуванням її фізичних та психічних можливостей, надання консультативної допомоги іншим фахівцям, які працюють з дитиною.

- духовної та соціально-педагогічної допомоги сім'ї в процесі соціалізації дитини, покращення та нормалізації життя родини, а також вироблення нової концепції діяльності всіх спеціалістів, причетних до виховання дітей з особливими потребами.

6. В сфері громадських організацій:

- пропагувати волонтерську діяльність серед учнівської молоді міста для надання допомоги сім'ям, які виховують дітей з особливими потребами;

- налагодити спільну співпрацю молодіжного парламенту дітей міста Кіровограда, громадських і християнських організацій для надання допомоги дітям з особливими потребами та їхнім батькам;

- розвивати соціальні проекти розвитку самостійності молоді з метою організації колективної соціальної співпраці, патріотизму, поваги до історії, православної традиції та збереженню християнських цінностей;

- налагоджувати співпрацю з громадськими та молодіжними організаціями, органами місцевого самоврядування.

7. З метою активізації обміну теоретичних пошуків та практичного досвіду між церковними та освітніми осередками науково-практичні конференції проводити систематично.